

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פסקה של מובאה O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	גיטין-הניזקין										
אמר ליה: לא.	מימרא										נ.
אמר ליה: יהיבנא לך דמי פלגא דסעודתיך											נ.
אמר ליה: לא.											נ.
אמר ליה: יהיבנא לך דמי כולה סעודתיך											נ.
א"ל: לא.											נ.
נקטיה בדידה ואוקמיה ואפקיה.											נ.
אמר: הואיל והווי יתבי רבנן ולא מחו ביה, ש"מ קא ניחא להו, איזיל איכול בהו קורצא בי מלכא.											נ.
אזל אמר ליה לקיסר: מרדו בכ יהודאי											נ.
א"ל: מי יימר?											נ.
א"ל: שדר להו קורבנא, חזית אי מקרבין ליה.											נ.
אזל שדר בדידה עגלא תלתא.											נ.
בהדי דקאתי שדא ביה מומא כניב שפתים, ואמרי לה - בדוקין שבעין, דוכתא דלדידן הוה מומא ולדידהו לאו מומא הוא.											נ.
סבור רבנן לקרוביה משום שלום מלכות											נ.
יאמרו: בעלי מומין קריבין לגבי מזבח	אמר להו רבי זכריה בן אבקולס:										נ.
סבור למיקטליה, דלא ליזיל ולימא											נ.
יאמרו: מטיל מום בקדשים יהרג	אמר להו רבי זכריה:										נ.
ענוותנותו של רבי זכריה בן אבקולס, החריבה את ביתנו, ושרפה את היכלנו, והגליתנו מארצנו.	רבי יוחנן:										נ.
שדר עלוייהו לנירון קיסר.											נ.
כי קאתי, שדא גירא למזרח אתא נפל בירושלים, למערב - אתא נפל בירושלים, לארבע רוחות השמים - אתא נפל בירושלים.											נ.
א"ל לינוקא: פסוק לי פסוקך											נ.
אמר ליה: (יחזקאל כה) ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל וגו'											נ.
אמר: קודשא בריך הוא בעי להרובי ביתיה, ובעי לכפורי ידיה בההוא גברא ערק ואזל ואיגייר, ונפק מיניה ר"מ.											נ.
שדריה עילויהו לאספסיינוס קיסר.											נ.
אתא, צר עלה תלת שני.											נ.
הו בה הנהו תלתא עתירי: נקדימון בן גוריון, ובן כלבא שבוע, ובן ציצית הכסת											נ.
נקדימון בן גוריון, שנקדה לו חמה בעבורו											נ.
בן כלבא שבוע, שכל הנכנס לביתו כשהוא רעב ככלב, יוצא כשהוא שבע											נ.
בן ציצית הכסת, שהיתה ציצתו נגררת על גבי כסתות.											נ.
איכא דאמרי: שהיתה כסתו מוטלת בין גדולי רומי.											נ.
חד אמר להו: אנא זיינא להו בחיטי ושערי											נ.
וחד אמר להו: בדחמרא ובדמלחא ומשחא											נ.
וחד אמר להו: בדציבי											נ.
ושבחו רבנן לדציבי דרב חסדא כל אקלידי הוה מסר לשמעיה בר מדציבי											נ.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	גיטין-הניזקין										
דאמר רב חסדא:	אכלבא דחטיי בעי שיתין אכלבי דציבי.										נז.
	הוה להו למיזן עשרים וחד שתא.										נז.
	הוו בהו הנהו בריוני										נז.
	אמרו להו רבנן: ניפוק ונעביד שלמא בהדיהו										נז.
	לא שבקינהו.										נז.
	אמרו להו: ניפוק ונעביד קרבא בהדיהו										נז.
	אמרו להו רבנן: לא מסתייעא מילתא.										נז.
	קמו קלנהו להנהו אמברי דחטיי ושערי, והוה כפנא.										נז.
	מרתא בת ברייתא עתירתא דירושלים הויא, שדרתה לשלוחה ואמרה ליה: זיל אייתי לי סמידא.										נז.
	אדאזל איזדבן, אתא אמר לה: סמידא ליכא, חזרתא איכא										נז.
	אמרה ליה: זיל אייתי לי.										נז.
	אדאזל אזדבן, אתא ואמר לה: חזרתא ליכא, גושקרא איכא										נז.
	א"ל: זיל אייתי לי.										נז.
	אדאזל אזדבן, אתא ואמר לה: גושקרא ליכא, קימחא דשערי איכא										נז.
	אמרה ליה: זיל אייתי לי.										נז.
	אדאזל איזדבן										נז.
	הוה שליפא מסאנא, אמרה: איפוק ואחזי אי משכחנא מידי למיכל, איתיב לה פרתא בכרעא ומתה.										נז.
קרי עלה רבן יוחנן בן זכאי:	(דברים כ"ח) הרכה בך והענוגה אשר לא נסתה כף רגלך.										נז.
איכא דאמרי:	גרונרות דר' צדוק אכלה, ואיתניסא ומתה.										נז.
	דר' צדוק יתיב ארבעין שנין בתעניתא דלא ליחרב ירושלים, כי הוה אכיל מידי הוה מיתחזי מאבראי, וכי הוה בריא, מייתי ליה גרונרות, מייץ מיהו ושדי להו.										נז.
	כי הוה קאי נוחא נפשה, אפיקתא לכל דהבא וכספא שדיתיה בשוקא, אמרה: האי למאי מיבעי לך?										נז.
	והיינו דכתיב: (יחזקאל ז') כספם בחוצות ישליכו.										נז.
	אבא סקרא ריש בריוני דירושלים בר אחתיה דרבן יוחנן בן זכאי הוה										נז.
	שלח ליה: תא בצינעא לגבאי.										נז.
	אתא [רבן יוחנן בן זכאי]										נז.
	עד אימת עבדיתו הכי, וקטליתו ליה לעלמא בכפנא?										נז.
	א"ל: מאי איעביד, דאי אמינא להו מידי קטלו לך?										נז.
	חזי לי תקנתא לדידי דאיפוק, אפשר דהוי הצלה פורתא.										נז.
	א"ל: נקוט נפשך בקצירי, וליתי כולי עלמא ולישיילו בך, ואייתי מידי סריא ואגני גבך, ולימרו דנח נפשך, וליעיילו בך תלמידך ולא ליעול בך איניש אחרינא. דלא לרגשן בך דקליל את, דאינהו ידעי דחייא קליל ממיתא.										נז.
	עביד הכי, נכנס בו רבי אליעזר מצד אחד ורבי יהושע מצד אחר, כי מטו לפיתחא בעו למדקריה										נז.
	אמר להו: יאמרו רבן דקרן										נז.
	בעו למדחפיה										נז.
	אמר להו: יאמרו רבן דחפן										נז.

■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < שובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מאן דאמר	גיטין-הניזקין													
פתחו ליה בבא, נפק.	מימרא													
כי מטא להתם, אמר: שלמא עלך מלכא, שלמא עלך מלכא	[רבן יוחנן בן זכאי]													נו.
א"ל: מייחיבת תרי קטלא, חדא, דלאו מלכא אנא וקא קרית לי מלכא ותו, אי מלכא אנא, עד האידנא אמאי לא אתית לגבאי?														נו.
דקאמרת לאו מלכא אנא, איברא מלכא את, דאי לאו מלכא את לא מימסרא ירושלים בידך, דכתיב: (ישעיהו י') והלבנון באדיר יפול, ואין אדיר אלא מלך, דכתיב: (ירמיהו ל') והיה אדירו ממנו וגו', ואין לבנון אלא בית"מ, שנאמר: (דברים ג') ההר הטוב הזה והלבנון ודקאמרת אי מלכא אנא אמאי לא קאתית לגבאי עד האידנא? ברויני דאית בן לא שבקינן.	א"ל: [רבן יוחנן בן זכאי]													נו.
אמר ליה: אילו חבית של דבש ודרקון כרוך עליה, לא היו שוברין את החבית בשביל דרקון?														נו:
אישתיק.	[רבן יוחנן בן זכאי]													נו.
(ישעיהו מד) משיב כחמים אחר ודעתם יסכל, איבעי ליה למימר ליה: שקלינן צבתא ושקלינן ליה לדרקון וקטלינן ליה, וחביטא שבקינן לה.	קרי עליה רב יוסף, ואיתימא רבי עקיבא:													נו.
אדהכי אתי פריסתקא עליה מרומי, אמר ליה: קום, דמית ליה קיסר, ואמרי הנהו חשיבי דרומי לאותיבך ברישא.														נו.
הוה סיים חד מסאני, בעא למסיימא לאחרינא לא עייל, בעא למשלפא לאידך לא נפק, אמר: מאי האי?														נו.
לא תצטער, שמועה טובה אתיא לך, דכתיב: (משלי ט"ו) שמועה טובה תדשן עצם. אלא מאי תקנתיה? ליתי איניש דלא מיתבא דעתך מנייה ולחליף קמך, דכתיב: (משלי י"ז) ורוח נכאה תיבש גרם	א"ל: [רבן יוחנן בן זכאי]													נו.
עבד הכי עייל.														נו.
אמר ליה: ומאחר דחכמיתו כולי האי, עד האידנא אמאי לא אתיתו לגבאי?														נו.
ולא אמרי לך?	א"ל: [רבן יוחנן בן זכאי]													נו.
אמר ליה: אנא נמי אמרי לך.														נו.
אמר ליה: מיזל אוילנא ואינש אחרינא משדרנא, אלא בעי מינאי מידי דאתן לך.														נו.
תן לי יבנה וחכמיה, ושושילתא דרבן גמליאל, ואסוותא דמסיין ליה לרבי צדוק.	א"ל: [רבן יוחנן בן זכאי]													נו.
(ישעיהו מד) משיב כחמים אחר ודעתם יסכל, איבעי למימר ליה לשבקינהו הדא זימנא.	קרי עליה רב יוסף, ואיתימא רבי עקיבא:													נו.
והוא סבר, דלמא כולי האי לא עביד, והצלה פורתא נמי לא הוי.	[רבן יוחנן בן זכאי]													נו.
אסוותא דמסיין ליה לרבי צדוק מאי היא?														נו.
יומא קמא אשקויה מיא דפארי, למחר מיא דסיפוקא, למחר מיא דקימחא, עד דרווח מיעיה פורתא פורתא.														נו.
אזל שדריה לטיטוס.														נו.
(דברים ל"ב) ואמר אי אלהימו צור חסיו בו - זה טיטוס הרשע שחירף וגידף כלפי מעלה. מה עשה? תפש זונה בידו ונכנס לבית קדשי הקדשים, והציע ספר תורה ועבר עליה עבירה, ונטל סייף וגידר את הפרוכת, ונעשה נס והיה דם מבצבץ ויוצא, וכסבור הרג את עצמו, שנאמר: (תהלים ע"ד) שאגו צורריך בקרב מועדיך שמו אותותם אותות.														נו.
(תהלים פ"ט) מי כמוך חסין יי - מי כמוך חסין וקשה, שאתה שומע ניאוצו וגידופו של אותו רשע ושותק.	אבא חנן:													נו.
(שמות ט"ו) מי כמוך באלים ה' - מי כמוך באלמים. מה עשה? נטל את הפרוכת ועשאו כמין גרגותני, והביא כל כלים שבמקדש והניחן בהן, והושיבן בספינה לילך להשתבח בעירו, שנאמר: (קהלת ח') ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו, אל תיקרי קבורים אלא קבוצים, אל תיקרי וישתכחו אלא וישתבחו.	דבי רבי ישמעאל תנא:													נו.
קבורים ממש, דאפילו מילי דמטמרן איגלייא להון.	איכא דאמרי:													נו.
עמד עליו נחשול שבים לטובעו, אמר: כמדומה אני שאלהיהם של אלו אין גבורתו אלא במים, בא פרעה טבעו במים, בא סיסרא טבעו במים, אף הוא עומד עלי לטובעני במים, אם גבור הוא יעלה ליבשה ויעשה עמי מלחמה														נו.
יצתה בת קול ואמרה לו: רשע בן רשע בן בנו של עשו הרשע, בריה קלה יש לי בעולמי ויתוש שמה, אמאי קרי לה בריה קלה? דמעלנא אית לה ומפקנא לית לה, עלה ליבשה ותעשה עמה מלחמה.														נו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	גיטין-הניזקין										
עלה ליבשה, בא יתוש ונכנס בחוטמו, ונקר במוחו שבע שנים.	מימרא										
יומא חד הוה קא חליף אבבא דבי נפחא, שמע קל ארזפתא אישתיק, אמר: איכא תקנתא.											
כל יומא מייתו נפחא ומחו קמיה, לנכרי יהיב ליה ארבע זוזי, לישראל אמר ליה: מיסתייך דקא חזית בסנאך.											
עד תלתין יומין עבד הכי, מכאן ואילך כיון דדש דש.											
אני הייתי בין גדולי רומי, וכשמת פצעו את מוחו, ומצאו בו כצפור דרור משקל שני סלעים.	תניא, אמר רבי פנחס בן ערובא:										
כגוזל בן שנה משקל שני ליטרין.	במתניתא תנא:										
פיו של נחושת וצפורניו של ברזל.	אביי, נקטינן:										
כי הוה קא מיית, אמר להו: ליקליוה לההוא גברא ולבדרי לקיטמיה אשב ימי, דלא לשכחיה אלהא דיהודאי ולוקמיה בדינא.											
אונקלוס בר קלוניקוס בר אחתיה דטיטוס הוה, בעי לאיגורי, אזל אסקיה לטיטוס בנגידא											
מאן חשיב בההוא עלמא?	אמר ליה: [אונקלוס]										
אמר ליה: ישראל.											
מהו לאידבוקי בהו?	[אונקלוס]										
אמר ליה: מילייהו נפישין ולא מצית לקיומניהו, זיל איגרי בהו בההוא עלמא והוית רישא, דכתיב: (איכה א') היו צריה לראש וגו', כל המיצר לישראל נעשה ראש.											
דיניה דההוא גברא במאי?	אמר ליה: [אונקלוס]										
א"ל: במאי דפסיק אנפשיה, כל יומא מכנשי ליה לקיטמיה ודייני ליה, וקלו ליה ומבדרו אשב ימי.											